

Wim Vredelieve: 'De huisvriend' Novelle over misbruik en vergeving. Uitgeverij Tobi Vroegh, Amsterdam 2017. ISBN 9789078761587 (Seksueel Misbruik/ Alcoholverslaving/Geestelijke gezondheidszorg/ Afhankelijkheid/ Angst/ Evenwicht/ Familieverhoudingen/ Schaamte/ ED) Zie ook: www.tobivroegh.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Ervaringsverhaal, novelle van 94 pagina's van Wim Vredelieve waarin hij beschrijft hoe het seksuele misbruik van een huisvriend Ruud, die bij hen kwam wonen als kostganger, zijn leven heeft beïnvloed. Hij licht toe hoe het misbruik geleidelijk begon. Zijn vader dronk teveel en sloeg zijn moeder regelmatig. Moeder scheidde van zijn vader en ging samenwonen met Ruud. Hij vertelt over de gezinssituatie waarin hij opgroeide en waarom hij jarenlang gezwegen heeft over wat Ruud met hem deed: uit angst de liefde van zijn moeder en grootouders te verliezen, en uit schaamte. Na jaren durft hij zijn moeder te vertellen die niet weet wie ze moet geloven: Ruud, die alles ontkent of Wim. Maar het vertellen deed hem goed. Het lukt hem na jaren geestelijke strijd een evenwicht te vinden.

Over de schrijver:

Wim Vredelieve (1964) was enige jaren werkzaam als journalist bij enige regionale bladen. Hij groeide op in Purmerend en heeft een relatie met Esther. Dit boek is zijn debuut als prozaschrijver.

Wat viel op:

De gedetailleerde beschrijvingen. Hoeveel impact het misbruik en het leven in een gezin met een agressieve vader die teveel alcohol gebruikte heeft gehad op Wims leven. Hoezeer het gezin te lijden heeft gehad van een agressieve vader met losse handjes. Hoezeer schaamte en angst een rol spelen.

Citaten:

Pag.8: 'Toen ik terugkwam met het felbegeerde stripboek onder een van mijn armen, zag ik dat vader, al enigszins aangeschoten, ruzie had met moeder omdat zij volgens hem teveel had aangepapt met een andere stamgast.'

Pag. 19: 'Moeder glimlachte. 'Fijn, dat jij en Ruud het samen zo goed kunnen vinden.' 'Ja, hij is een lieve meneer hè mam.' 'Dat is hij zeker, Wimpie,' antwoordde mijn moeder en stond op om de tafel af te ruimen.'

Pag.22: 'Ruud en ik hebben een geheimpje. Wij zijn speciale vrienden.'

Pag. 34: 'Wilt u aangifte doen mevrouw?' Moeder schudde het hoofd 'Neen, antwoorde zij, 'maar ik ga wel scheiden van die klootzak. (...)'

Pag.44: 'Oma?' vroeg ik, 'blijven jij en opa altijd van me houden?'

Pag. 94: 'Het heeft jaren van innerlijke strijd gekost om het evenwicht in mezelf te hervinden en tot vergeving te komen. Maar ik ben er nu. Ik kan vergeven.'